

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarchie:

lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.

1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai platindu-se înainte.

Nota situației...

Sibiu, 24 Noemvrie n.

Nota situației din Ungaria e — Kossuth nota. Acel cântec care inspiră sufletul fiecărui Maghiar...

A arătat-o de nou, a suta și a miajă mară ultima ședință a dietei maghiare, și — o vor arăta încă zilele următoare.

Ce va urma după furtuna ce a sghiduit în decurs de 13 ciasuri *parla-scandalismul* maghiar — nu știm. Nime nu știe. Toate combinațiunile ce se fac sunt preocupări, dorințe particulare, ori apucături. Cea mai patentă apucătură este scornită cu abzicerea lui Krieghammer, faima care se bucină în toate părțile, ca «sigură». Dar' ori căt de sigură ar fi, este evident — și urmările vor dovedi — că Krieghammer, de se Va desparti de postul seu, el nu va căde, ci se va ridica la un post de încredere și mai mare. Cu atât mai puțin va căde el de dragul Maghiarilor, sau de frica lui Bánffy. — Se vede aceasta și din deosebitul zel, cu care organele lui Bánffy vor să prezinte această «cădere» ca o «întărire» a cabinetului maghiar. Și se știe că întotdeauna când ziarele guvernului, în astfel de situații critice afirmă ori desmintit ceva, — tomai contrarul e adevărat. E o praxă îndelungată care a statorit această invetătură.

Ce valoare au atari «opiniile» neinteresate, guvernamentale, se poate deduce comparându-le cu combinațiunile lui *Politikai Értesítő*, care anunță «pe baza declaratiunilor unor persoane aproape de curte» — următoarele:

«La curte se condamnă procedura guvernului, care a stricat opinia publică loială manifestată cu prilejul morții Reginei și a înveninat-o până la extrem. Curtea stie foarte bine în a cui sarcină cade responsabilitatea pentru cele întemplete. Cercurile curtei cred că procedura guvernului și a poliției face rău serviciu Domnitorului. Pe Maj. Sa Regele îl amărește peste măsură, noua situație care s-ar fi putut produce numai cu o procedură provocatoare. Deși momentan M. Sa susține pe Bánffy, dacă stările nu se schimbă, situația guvernului devine imposibilă. Delăturarea cu tact și pacnică a incidentului Fejérvary a confirmat numai vederile cercurilor dela curte.»

Astfel stănd lucrurile e greu și foarte riscat a face combinații pentru viitor. Să privim deci situația aşa cum ni se prezintă. Nota ei — cum am zis e — «Kossuth nota», cântecul acela kossuthist, care ca un isvor nescat de insuflețire nutrește toate spiritele ungurești și formează imnul adevărat al maghiarismului.

Tot ce pare a nu intra în cadrele acestei lumi de idei maghiare e prefațorie, vicleșug și tactică. Tot ce e sincer și cu adevărat unguresc se lasă răpit cu entuziasm de accentele acestui «Kossuth Lajos azt izente», — care a răsunat în ședința nocturnă a dietei din Budapest.

Până acum acest cântec era privilegiul unei frații de fanatici bătrâni și ai tinerilor entuziaști.

El se cântă prin «csardele» de pe pustă, în orele târziu ale nopței, după consumarea unor cantități de spirituoase, de oameni aprinși de alcohol și muzică țigănească.

Se mai cântă la zile mari aniversare, când reamintirile unor timpuri trecute reînviau în fantasia patrioților vizul lor dulce de independentă. Si se mai cântă când tactică politicei maghiare pretindea o demonstrație în contra Vienei, spre a teroriza — vulturul cu două capete și pe — «cânele de Neamț».

Acum timpurile s-au schimbat.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr. a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăce Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refusă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 5 cr. se vând la «Tipografia», soc. pe acțiuni.

Numeri singuratici la 20 bani se vând la librăria G. Căjan, Ploiești

In chestiunea —
scoalelor din Brașov.*Răspunsul părintelui Voina.*

Mai multe zile din București publică următoarea scrisoare:

Brașov, 7 Noemvrie 1898.

Stimate dle director!

Ieri am cetit depeșele dlui Diamandi Manole din Brașov trimise «Voinței Naționale».

Am dat din umeri, căci pentru mine și pentru mulți alții, ceea-ce spune dl Diamandi nu mai are nici o valoare.

Că vrea să strice scoalelor, e un lucru cunoscut. D-sa din anii 1892 nu mai e pretenție scoalelor, știe d-sa de ce, și și noi știm.

Altă-dată era cel mai mare amic al scoalelor, știe d-sa de ce, și și noi știm.

De când nu mai poate dispune de scoale și de ale scoalei după placul și interesul seu, n'a facut altele decât intrigi pe acolo pe la d-voastră, îngrind și vorbind de rău pe oamenii cari aveau și au dragoste de scoale.

Aici la noi însă a îndemnat delegațiunile scolare la nesupunere față de autoritățile superioare școlare, voind să producă anarachie. Un an și jumătate a incercat consistorul să-i înduplice pe acești oameni la ascultare; a trimis în 4 rânduri comisari, cari le-au vorbit la înimă și le-au arătat răul ce-l pot face scoalelor. Dar' toate au fost înzădar. Delegațiunile din Brașov-cetate au persistat în nesupunere astfel, că venerabilul consistor s'a vezut silit să-i destitue. Deci, notați bine, că depeșele dlui D. Manole sunt ale unui destituit.

Dar' dacă am dat din umeri la depeșele dlui Diamandi, nu tot așa am făcut cînd în ziarul d-voastre că s'au lipit placate pe zidurile Bucureștilor, în care sunt publicate depeșele dlui Diamandi. Ce noimă o fi având aceasta, nu știu și nu pot prinde, înzădar îmi bat capul.

Supără pe cineva intentarea procesului? Si pentru ce-l supără?

Biserica Sf. Nicolae își caută doar numai un drept, pe care l-a recunoscut chiar și dl prim-ministrul Sturdza în se-natul României, că-l avem. Modalitatea

cu care am primit acest drept până acum, nu ni se mai permite din partea guvernului reg. ung., căci se susține, că ar avea apărătoare unui ajutor, ear' nu a unui drept. Deçi trebuie să căutăm calea cea justă și legală, și aceasta e calea judecății.

Să se pronunțe justiția statului român, dacă avem drept de a pretinde sau nu.

Aveam drept de despăgubire și ni se va recunoaște, va fi bine; nu avem drept, nu ni se va recunoaște, atunci — deși nu va fi bine — cel puțin vom fi în clar cu noi și vom ști să ne acomodăm împrejurărilor și să ne tragem seama cu ceea-ce avem de făcut.

Căci una trebuie notată: biserica Sf. Nicolae în scurt timp va obosi cu subvenționarea scoalelor, fiindcă împrejurările actuale (scumpetea, progresul în învățămînt și altele) vor pretinde în viitor noue sacrificii, pe care biserica nu le va mai suporta, și de aceea vom să fim în clar cu viitorul.

Ceea-ce se susține în depeșele dlui Diamandi nu e lucru serios. Sinodul parochial încă în Maiu a. c. a decis în tentarea procesului, și venerabilul consistor a întărit acest conlus. La sinodul din urmă, despre care se face atâtă sgomot, consistorul numai din compleșantă, și nu de datorie, a voit să facă cunoșcuți sinodului pașii întreprinși. Duhul necurat însă și-a virit coada aici și prin soapte ademenitoare și prin alte lucruri urite ce mi-e greu să le numesc, au făcut pe vre-o cățiva oameni să strige că lor nu le trebuie proces cu România, unde se hrănesc atâtă de-a nostri și de unde ne vine grăul cel bun și cucurud.

Germanii din Germania și cei din Austria. La articolul nostru de ieri o notă caracteristică ne vine așa: Semioficioul organ »Neueste Nachrichten« din Berlin desprobând pasul Germanilor austriaci, care sub conducerea lui Schönerer și Iro au plecat la Friedrichsruhe și Hamburg, ca să se închine memoriei lui Bismarck, zice, că Germanii din imperiu nu pot sprința intențiile Germanilor austriaci, de a se desbina dela Austria și a se alipi la Germania, «deși aceasta se pare natural, în urma stărilor austriace». Enunță însă următoarele:

Germanii din imperiu le este permis, ba au datorință a tinde ajutor moral fraților din Austria în lupta grea ce o poartă ei, ba au să dea și parale pentru sustinerea germanismului...»

Germanilor din imperiu le este permis, ba au datorință a tinde ajutor moral fraților din Austria în lupta grea ce o poartă ei, ba au să dea și parale pentru sustinerea germanismului...»

zul cel ieftin. Întrând în biserică două nunți îi ospeții lor, ședința sinodului a trebuit închisă.

Astfel stă lucrul. Procesul își va face cursul regulat. Dl Maiorescu are procura comitetului, ear' dlor V. Lascăr și C. Disescu nu putem decât să le fim mulțumitori, că s'au atașat la acest proces.

Cu deosebită stîmă

Vasile Voina,
președintele comitetului parochial
al bisericii Sf. Nicolae

Postscriptum. Am uitat să vă spun, că la această ședință a participat și corespondentul dela *Budapesti Hirlap și Egyetérítés*. A și referat la «Budapesti Hirlap» despre acest sinod, dar' vezi bine în mod tendențios și făcându-se că nu cunoaște bine numele persoanelor.

Ne crede așa de prosti, că să nu-l cunoaștem cine e d-lui (!! Red. Trib.)

V. V.

Deslușirea afacerei.

Adevărul a primit dela corespondentul său din Brașov următoarea scrisoare:

Brașov, 7 Noemvrie.

Stimate dle director!

Vă îți adresat cătră mine cerând să vă informez exact: 1. Că ce s'a petrecut cu afacerea S-tului Nicolae de aci contra ministrului instrucției din România și 2. Că ce însemnează scrisoarea lui Diamandi Manole?

Eată ce:

1. În urma intervenirei guvernului unguresc, prin cunoșcutele acte trimise metropoliei din Sibiu, în afacerea rentei ce o lăsă biserica S-tului Nicolae dela statul român, și în urma faptului că guvernul României nu mai plătea de către ani încoace, — sub dl Sturdza — renta stătă, sinodul parochial dela S-tul Nicolae, în care face parte toți credincioșii de legea gr.-or. din Scheiul Brașovului, a adus în 17 Maiu a. c. un concurs (o hotărire N. R.), prin care s'a indicat comitetul seu parochial, — care după statutul organic, legea fundamentală a constituției noastre bisericești este factorul reprezentant și administrativ al bisericiilor, — ca să valideze pretențiunea bisericei ori pe cale procesuală ori diplomatică. Concluzul în afacerea această a și fost publicat la timpul seu.

Conclusul acesta al sinodului parochial a fost aprobat și de consistorul achidițiecan din Sibiu, forul care validează conclusele sinoadelor parochiale în biserica noastră din Transilvania.

Basat pe acest concurs, lege, comitetul parochial al bisericii Sf. Nicolae din Brașov și început pașii de lipsă pentru proces, după ce s'a convins că alt mod nu mai e de incert. După aceea, s'a convocat sinodul parochial, în Dumineca din 25 Octombrie, când comitetul a raportat despre cele făcute și a cerut totodată ca pașii sei să fie lăsați cunoștință. La această ședință s'a prezentat un domn, adică (adept N. R.) al dlor G. B. Popp și Diamandi Manole, însoțit de vre-o cățiva oameni în adveră adunăți de pe stradă, se zice plătiți, nu știu, și întreba că pentru ce a început biserica proces, căci dl Sturdza nu deneagă doar plătirea rentei, ci cere numai împlinirea unor condiții — pe aici se lășează vorba de d-nii Popp și Diamandi că dl Sturdza are toti banii, căci sunt a se da bisericii, puși la o parte, și i-ar plăti îndată-ne nu mai el protopop Voină în eforie școlară. — Începe a se face larmă în sinod. În momentul acesta sösesc două nunți, la cununii. Bétránul protopop Petric, președintele sinodului, ca să nu se nască impresiunea pentru nuntă că cununia s'a făcut «într-un cias rău», a suspendat ședință.

Era să fie convocat sinodul pe Dumineca, 8 Noemvrie. Dl representant al contra-propunerei și însă chemat ca nașa la o nunță în Arad. Ca să nu se zică că s'a folosit de ocazie unei absentări din sinodul, se convoacă pentru o altă Dumineacă.

Vă pot asigura, că întreg sinodul va lua la cunoștință pașii făcuți în afacerea intentării procesului.

2. Scrisoarea dlui Diamandi Manole însemnează, în casul cel mai bun, că dl Manole nu e informat în afacere și că și-a uitat de precedentele ei și așa s'a supus, când i-a cerut să facă scrisoare. Să se mai știe și aceea, că d-nii Popp și Manole, membri ai parochiei din Brașov-cetate, sunt învărtiți personal, în cel mai înversat mod,

LIBERTATEA

JOHN STUART MILL.

— Traducere de Teodor V. Păcăian.

III.

Individualitatea ca unul din elementele prosperităței.
(Urmare).

Când stă pe loc? Atunci când a inceput de a mai avea individualitate! Dacă o asemenea schimbare ar fi să se producă și la popoarele Europei, schimbarea nu săr face precis în aceeași formă. Despotismul usului, care amintește popoarele Europei, nu e adevărată stare de stagnare. Adevărat, că sungrumă particularitatea, dar permită totuși o schimbare, — presupunând, că toti vor fi supuși schimbării.

Am depus anumitele porturi ale înțâților nostri; fiecare trebuie să se îmbrace astăzi ca celalalt, dar' moda totuși se schimbă odată, de două ori pe an.

Stim atât, că de se înțemplă o schimbare, se face numai de dragul ei propriu, și nu din motive de frumusețe sau comoditate. Căci aceleasi noțiuni de frumusețe și comoditate, n'ar fi primite în același moment, și nu le înlăciuim cu altele mai bune.

Sătem tot atât de progresiști pe căt suntem de schimbări: facem în continuu descoperiri nove mecanice, și înținem la ele, până nu le înlăciuim cu altele mai bune.

Sătem foarte activi în îmbunătățirea formei de stat, a învățămîntului, chiar și a moralei, deși în ce priveste morală, ideea noastră despre ameliorare e: să convingem sau să constringem pe alții să fie așa de buni cum suntem noi.

Nu contra progresului ne ridicăm glasul; din contră, ne măgulim a fi populul cel mai înaintat dintre toate popoarele căte au viețuit. Individualitatea este aceea pentru care purtăm lupta

mult din ea, le dău siguranță, că vor apăcu posturile de onoare și de putere publică.

Un popor care a putut face aceasta, nu poate să descopere oare secretul progresului omenești și să dețină în permanență conducerea mișcării în lume?

Din contră; a ajuns în stare de stagnare și aşa a rămas el mii de ani; și de va fi să progreseze vreodată, aceasta se va face numai cu ajutor străin.

În contra tuturor așteptărilor, Chinezii au executat cu succes tot la ce ținteau umaniștii englezi: egalitatea poporului, dominația ideilor și a acțiunilor tuturor, pe baza principiilor și a regulelor egalității, — și eată roadele!

»Domnia modernă a opiniei publice e, în formă neorganizată, aceea ce e sistemul chinez de educație și de stat, în formă — organizată!

Și cătă vreme individualitatea nu e în stare să înfrângă acest jug, Europa, cu întreg trecutul ei nobil și cu toate mărturisirile ei creștinești, e pe bună cale a deveni — o a doua Chină!

Care a fost cauza, că Europa a fost scutită până acum de soarte aceasta? Ce a făcut, ca familia poporilor europene, să formeze o parte progresistă, ear' nu stagnantă a omenei?

Nu vre-o calitate specială a ei, care dacă ar exista cu adevărat, ar fi numai cauza, nu efectul, — ci curioasa varietate de caractere și formațiuni. Individu, clase, popoare, erau între oală extraordinar de inegală.

Au deschis drumul în diferite direcții, duând fiecare drum la ceva prețios. Si cu toate că bătucitorii differitor cărări, erau totdeauna unul față de altul intoleranți, și fiecare dintre ei își va fi cugetat că ce lucru excelent ar fi dacă toți ceeață ar putea abătuți la drumul seu, — totuși, incercările lor, de a se împedea reciproc în dezvoltare, au avut numai arareori rezultat durabil, și pentru fiecare din ei abia a avut timpul necesar să accepteze »bunul« oferit de celalalt.

Europa, după părerea mea, datează acestor cărări multiple dezvoltarea sa progresivă și multilaterală. Dar' acest avantaj începe să scădă de la mod însemnat. Europa se apropie hotărât de idealul Chinezilor, care îi face egali pe toți.

Tocqueville zice, în ultima sa operă importantă, că Francezii de astăzi seamănă mult mai mult între oală, decât chiar și cei din ultima generație.

Aceeași observare s'ar putea face, poate în măsură potență, și Englezilor.

Humboldt stabilăște două condiții necesare pentru dezvoltarea omenească, necesare pentru ca oamenii să devină inegali: libertatea și diversitatea dispozitiei de viață. A doua din condițiile acestea dispără pe zi ce merge tot mai mult în Englera. Împrejurările cari încunjură diferențele ființe singurătice, diferențele clase, și le formează caracterele: devin din zi în zi tot mai concordante. Mai nainte diferențele caste, vecinătăți, industria și comerțul trăiau așa zicând în lumi diferențe, — de prezent însă, în mare măsură, trăesc în una și aceeași lume. Vorbind în compara-

ție, astăzi cetesc, aud și văd toți aceleași lucruri, visiteză aceleși localități, au pentru aceeași afacere aceleși speranțe și temeri, au aceleși drepturi și libertăți, și aceleși mijloace pentru a-și le afirma.

Ori-cât de mari ar fi deosebirile rămase încă în pozițiile sociale, ele nu însemnează nimic față cu cele deja dispărute. Si asimilarea aceasta se continuă încă. Toate schimbările politice ale epocii contribue la aceasta, pentru că toate au de scop ridicarea celor de jos, și deronarea celor de sus.

Fiecare intindere de educație contribue la aceasta, fiindcă educația aduce oamenii sub o influență comună, și-i face cunoști cu prejudețiul general de spre fapte și sentimente.

Imbunătățirea mijloacelor de comunicație încă contribue la aceasta, pentru că aduce în atingere personală locuitorii din locurile lăturălui, și între o localitate și alta înțețin o grabnică schimbare de locuitori.

Desvoltarea comerciului și a industriei contribue deasemenea în acest scop, pentru că avantajile împrejurărilor ușurate, se lătesc mai departe, și deschid pe seama concurenței toate obiectele ambiției, — chiar și a celei supreme, — unde pe urmă nisună de a se ridică, nu mai e semnul unei clase speciale, ci e semnul tuturor.

Un mijloc, mult mai puternic, decât toate acestea, pentru generala asimilare a oamenilor, e în țările libere, influența înrădăcinată și crescândă a opiniei publice. În momentul, în care s'au redus numărul preferințe sociale, cari fac posibilă singularității nerespectarea opiniei multumii; în momentul în care ideea însăși de a se opune voinței publicului dispără tot mai mult din mintea politicianilor practici; intru-cât pe urmă va fi cunoscută existența acestei voințe: incetează a mai exista razim social pe seama disarmoniei!

Unirea tuturor acestor cause, formează un complex atât de mare, dușmanos individualității, că e greu și să cum se va mai pute afirma individualitatea. Si aceasta se va putea stabili cu atât mai mare greutate, fiindcă nu știm dacă partea luminată a societății, în lipsa conștiinței de valoare proprie, va veni la convingerea, că diversitățile sunt bune, chiar și atunci când nu ameliorăză, ba poate unele, după părerea lor, fac numai rău.

Dacă reclamarea individualității a trebuit afirmată cândva, acum e timpul, când tot mai lipsește încă mult din perfeționarea asimilării forțate!

Numai stările primordiale sunt favorabile, pentru a putea susține cu succes contra atacurilor un oare-care punct de vedere. Pretensiunea, că toți ceeață să nu fie egali, crește cu alimentarea acestei stări primordiale. Dacă rezistența persistă până când viața a fost adusă aproape la un tip uniform: toate aberațiiile dela acest tip vor fi considerate de ateiste, imorale, chiar de naturale, de monstruositate. Omul abia va fi în stare să mai înțeleagă diversitatea, dacă un timp oare-care nu e obiceiul să vadă. (Va urma.)

ste fapte făcute din îndrătinice cerbioasă. El nu fusese în stare să înfrângă împrejurul fanatismul al independentiștilor, cari nu se gădeau la mai puțin ca la egală împărțire a bunurilor și la niciună înțelegere formă de stat de până atunci, și trădat și învins fu predat din partea Scoțianilor parlamentului, care-l uria de moarte. Procesul lui fu scurt, — căci acuzațul a fost condamnat încă înainte de ce s'ar fi adus sentența. Ca rege și ca om privat îl acuza să pentru o mulțime de greseli și fapte rele săvîrșite față de stat și familie. Ba că ar fi săvîrșit și oare-cară lucruri rușinoase față de cele mai nobile familii.

Regele prisoner se apără înaintea judecătorilor sei, cu mândrie și fără frică, ca un bărbat. Tot cu asemenea curaj și el eșafodul la 30 Ianuarie 1649. El vorbi cu glas tare și neutraleră către episcopul de Exeter, care-l însoțise în drumul greu, pipă ascuțită săcurei, care avea să-i pricinuisească moartea și își zise înăuntru ultima rugăciune. Atunci păși înainte un bărbat, a căruia față era acoperită de o mască neagră și șopti regelui căteva cuvinte în urechi. Carol se retrase confus; dar' reculegându-se iute își puse mâna pe inimă, aruncă o privire spre cer și căzu în genunchi înaintea butucului. Omul cu masca apucă săcurea și capul regelui se rostogolește pe pămînt. După patruzeci de ani regele Iacob al II-lea, fiul lui Carol, și părăsi Imperiul, ca fugă, dinaintea poporului seu. Steaua Stuartilor apusește pentru totul ei, pentru că a împărecherilor dintre partide și a urei personale.

Însă cu săngele Mariei Stuart încă nu se împlinise soarta fatală, ce se desface asupra Stuartilor. După ce unul ei fiu, Iacob, a fost întrat în moștenirea făcătoare reginei a Angliei, a Elisabetei, împreună sub sceptrul seu regale Anglia și a Scoției, din nou se ridică săcurea gădelui asupra capului fiului seu, Carol I, pentru că săngele lui se se verse ca o expiare pentru ni-

Scandale ne mai pomenite.

În dietă și pe stradă.

Sedintele dietei maghiare se întreacă în scandal. După furtunașa sedintă de Luni, deputații au continuat tâmbălău și Marti.

La începutul sedintei min. Fejérvary a fost silit să declare, că »regretă incidentul ce s'a întâmplat ieri și roagă on. casă să privească enunța lui de ieri ca nezisă.«

Ministrul Fejérvary a vorbit apoi mult despre rolul lui Hentzi, rugând în fine să nu șirbească într-o namică cavalerismul maghiar, recunoscut de lumea întreagă.

După această a vorbit deputat Holló despre brutalitatea ce le-a comis poliția cu ocazia scandalelor de Luni.

Ministrul Percezel se ridică să apere poliția și între alte spune, că poliția e dateare să împedeze răsăriturile încă la început, ca nu cumva aceea să aibă urmări săngeroase, pentru care apoi nu aicia sunt responsabili, cari de fapt sunt înscenatorii morali, ci de sigur guvernul.

La acestea opoziția a început tâmbălău.

Percezel a mai adăugat încă: »sedința de ieri a decurs astfel, încât nu se poate cocalifica.«

Atâtă a fost deajuns.

Opoziția a încercat să spire, că poliția e dateare să împedeze răsăriturile încă la început, ca nu cumva aceea să aibă urmări săngeroase, pentru care apoi nu aicia sunt responsabili, cari de fapt sunt înscenatorii morali, ci de sigur guvernul.

Perczel voiește să se explice, să se coreagă, dar' vorbele lui să se pieră în larma infernală.

În fine ajungește la cuvânt enunțul că el n'a înțeles sedința și scandalul întemplete după sedință.

Presidentul a promis că va cerceta însemnările stenografice și pe măne va clarifica chestia. Cu aceasta sedința s'a închis.

Scandalele pe stradă.

Sub impresia celor întemplete în sedința de Luni a dietei, s'a mișcat norodul stradelor și studenții maghiari ca să arate lumei că și ei și stiu aranja scandală mai grozave decât chiar »părinții« patriei. În grupuri mari și sgomotoase s'au adunat în jurul parlamentului și deosebilele de proteste împotriva poliției și împotriva universității.

După mari sfotări studenții în fine au fost alungați din edificiul universității. Era și timpul, că poliția a trebuit să alerge pe alte străzi ca să împede scandalele ce le făcea plebeia și cocalaliștii studenți. Brutalitatea poliției nu mai cunoștea margini. Femei și copii și trecători inofensivi erau călăcați în copitele cailor. Vre-o 200 de demonstranți au fost transportați la difierele capitanate ale orașului.

Scandalele s'au continuat până noaptea târziu.

Hentzi! Jos cu mercenarii austriaci! Abzug Fejérvary! Trăească partidul independent!

Si pentru ca scandalul să fie mai imposant studenții au urlat și »notă lui Kossuth.«

Infernul a crescut larmă când lângă studenții s'a alipit și norodul stradelor.

Când a sosit trăsura lui Bánffy mulțimea »la primă cu petri și au spart ferestrele trăsuri.«

Poliția a alungat pe studenți în curtea politehniciului. Aici s'au reinceput scandalurile: »studenții au bombardat poliția cu petri.« Rectorul universității a mulțumit înțeță pe studenți, enunțând că prelegerile se vor sista deocamdată.

După ce poliția a lăsat studenții să se adună, poliția a lăsat studenții să se adună și strigând mereu: abzug, abzug.

Mai mulți studenți maghiari au fost răniți. Un polițist a și pușcat înțeță.

Înaintea ateneului studenții au rupt în bucați portretul lui Fejérvary, ce era expus în o vitrină.

La universitate.

Studenții maghiari ca să se afirme deplin s'au adunat apoi la universitatea centrală, unde au continuat ne mai posibile scandaluri.

Când au observat apropierea poliției au intrat în aula universității și înțeță cu porțile au continuat voinicioși cu larma și cu urlăturile.

Poliția a voit să pătrundă în lăuntră, dar' n'a putut sparge porțile. Atunci un comisar a încercat să pătrundă prin o fereastră — dar' nu i-a suces. În fine a intervenit decanul facultății juridice ca să scape pe studenți de blocada polițistilor — dar' nu i-a suces.

Într-un târziu poarta universității s'a deschis și vre-o 20 de polițisti călări au pătruns în galeriile universității. Aici s'a închs o grozavă părăială între poliții și studenți. Basloane frânte, pălări și haine rupte au rămas pe pardoseala galeriilor universității.

După mari sfotări studenții în fine au fost alungați din edificiul universității. Era și timpul, că poliția a trebuit să alerge pe alte străzi ca să împede scandalele ce le făcea plebeia și cocalaliștii studenți. Brutalitatea poliției nu mai cunoștea margini. Femei și copii și trecători inofensivi erau călăcați în copitele cailor. Vre-o 200 de demonstranți au fost transportați la difierele capitanate ale orașului.

Scandalele s'au continuat până noaptea târziu.

(534), ediția română (»Amicul Poporului«) (596), ediția germană (86), »Opposition« (275), »Orvosi Tár« (170), »Protestans Lap« (216), »Reform« (87), »Religio« és »Nevelés« (911), »Szerb Néplap« (275), »Ungar« (696), »Katholikus Néplap« (1399), »Kossuth Hirlap« (4214). La oltă 21487.

Pesta, 21 Noemvrie.

Rozsa Sándor — precum se anunță — a ocupat un sat românesc, din jurul Vérseșului, împreună cu 3 tunuri, 2000 de porci, 500 de boi și 400 de cai.

(Ung. Allg. Ztg. nr. 43-44).

Vadovice, 23 Noemvrie. Oarde maghiari au pătruns în Galitia atâcând și desarmând un post de finanță. S'au luat măsuri pentru respingerea lor.

(S. B. nr. 139).

Szepsi-Sz.-György, 23 Noemvrie.

Comitatul Trei-scaune ține adunare. Săcui din comitatul Trei-scaune dela cari a prezins Puchner (12 Nov.) supunere necondiționată s'au hotărît că se vor lupta pentru existență. Gábor Aron, un cive săcui, promite că va turna tunuri. Berde Mózsa și generalul Dobay expun însă că o luptă ar costa mulți bani, de cari Săcui nu dispun; adunarea s'a disolvat fără a hotărî ceva.

(Kov. E. T. pag. 125).

Gilău, 23 Noemvrie.

Riczkó atacă armată împărătească lângă Gilău, însă deși a invins din preacuține s'a retras la Bánffy-Hunyad. (P. H. nr. 229).

Săcui, 24 Noemvrie.

Colecta pentru Români arși prin tăciunarii s'au adunat apoi la universitatea centrală, unde au continuat ne mai posibile scandaluri.

(S. B. nr. 127).

— În Pesta și în Buda băntuirea colera.

(Siebb. B. nr. 127).

adunare, unde să discutăm împreună despre lipsele și neajunsele ce le îndură în terenul instrucției, dară neinteresarea și lașitatea, ne-a făcut de în ambele încercări am pățit fiasco. În comună Boșu, la ultima adunare, spre rușinea tuturor am fost prezentă 5 învățători din 24 căi ne aflăm în acest tracăt. Cauza absentărei nu o știu, ci cred că e nepăsare.

Fraților colegi! Dacă și în viitor vom arăta nepăsare față cu o cauză atât de salutară, ne dăm înșine cel mai slab testimoniu.

Toate clasele de oameni din țară și au reuniunile lor, numai noi durmim somnul de veci.

Să participăm cu toții la adunări, fraților colegi! și conform hotărârii adusă de frații din tractul Sibiului în adunarea ținută în Brad, să rugăm pe Prea Venerabil Consistor metropolitan:

1. Să se edee că mai ingrabă în Blaj o foaie pedagogică; să nu ne lăsăm mai slabii ca socialisti.

2. Pe vara anului 1899 să se deschidă în Blaj un curs de note, la care să participe învățătorii din toate părțile archidiocesei spre a se perfecționa în note, așa încât să poată fi în stare a forma coruri cu prunci școlari mai de etate.

Reidiu, 19 Noemvrie n.

Ioan Orosfaian.
învățător.

„Liga Română“ despre „Călindarul Poporului“.

In nrul 44 excelentul organ al *Ligei culturale* din București publică despre „Călindarul Poporului“ următoarele:

„*E un călindar drăguț, interesant și instructiv, care n-ar trebui să lipsească din casa nici unui Român doritor de a fi în curențul afacerilor românești de pe munte.*“

El conține o parte călindaristică și tarifară, obiceiuită în călindar, apoi urmează o serie de articole, cum sunt cele următoare: *Dela 1848, Andrei Murășanu* (poetul anului 1848), *Eu'mi-s, esc și sunt Român*, de I. Dariu, *Teară fără bêtreni*, de dl V. A. Urechia, etc.

Sub titlul *„Rêvașul nostru“*, călindarul publică cronică întreagă a caselor naționale. O serie de bine reușite ilustrații dău publicației un aspect căt se poate simpatice.

Cronica zilei.

Sibiu, 24 Nov. n.

Nou doctor român. Dl cand. Cornelius Nyeș, fiul canonicului din Oradea-mare Moise Nyeș, după cum ni-se anunță din Graz, va fi promovat de doctor în medicina universală, Luni, în 28 Noemvrie n. a. c., la 12 ore, în sala festivă a universității.

Medic român în Turcia. Ziarele din România scriu, că Dr. P. I. Pucerea, român macedonean, vechiu intern al spitalelor civile din București, fiind înșirinat cu direcția liceului și a internatului român din Bitolia, precum și ca medic al acelui internat, a depus libera practică în Constantinopol cu un succuș strălucit.

Dl Dr. Pucerea este primul medic român care își face libera practică cu diploma română în Turcia.

Agata Bârsescu, celebră tragediană, a revenit după doi ani earăsi la Sibiu, ca să ne ofere și nouă măcar o parte din comoara artei și geniului, cu care natura a înzestrat-o așa de bogat. Primul debut a fost aseară în *„Medea“* lui *Grillparzer*. O rolă grea și plină de scenele cele mai sbuciumante. Figura cea grozavă a povestiei grecești este de un barbarism sublim. Și tragicul, ce o urmărește, e pătrunzător. Ea reprezintă bărbăția energetică în formă femeiască. E soție și stăpânește cu tărie asupra soțului seu, care o părăsește de dragul civilizației fizică de rege a Eladei. În Medea se deșteaptă atunci dorul răsunător — și răsunarea ei e teribilă. Rivala sa îi căde jertfă, copiii și-i omoară, soțul îi e adus la sperare, încât singur se sinucide.

E marcat contrastul dintre „barbara“ cea puternică, și rafinata greacă, fiica civilizației. E mare durerea și rușinea Medeei, când propriii sei fii o părăseseră și preferă să iasă într-o fereastră, decât să iasă ei de mamă...

Și în toate aceste scene, unde contrastele se însesc așa de grozav, unde două lumi își dau în capete și unde patimile operează cu o putere așa de coșnitoare, — să vezi pe artistă des-

prește.

vîrșită, care știe să stăpânească toate situațiile grele ce își creează, părasită de totuști, în țară străină, neavând pe nimeni, decât energie sa înăscută și amintire puternice despre patria sa.

Succesul a fost deservit. Teatrul a fost aproape plin. Aplausele au fost furtunoase. O frumoasă cunună de flori naturale își-a oferit artiștii.

Azi urmează o două — și mâine, — în mod excepțional, — a treia reprezentărie.

Împăratul Wilhelm și regele Humbert. Împăratul Wilhelm în calea sa spre casă a atins și orașul Messina (Italia). Aici împăratul a primit o depoșă de la regele Humbert, exprimându-i în termeni călduroși bucuria sa pentru întoarcerea fericită din călătorie sa în Orient, precum și expresia intimei sale amicinții. Regele Humbert adaugă, că tot poporul italian este însuflețit de aceleași sentimente. Împăratul Wilhelm a răspuns în modul cel mai cordial.

La conferință în contra anar- chistilor, ce se va juca la Roma, România va fi reprezentată prin ministrul plenipotențiar la Roma, dl *Alexandru Lahovary* și prin dl *Alexandru Gianni*, judecătorul curtei de cassație.

Br. Bánffy și casina magnaților. În urma insultelor ce-a suferit Bánffy în propriul seu parlament, în cercurile aristocrației maghiare s-a pornit mișcare, ca Bánffy să fie scoasă din membru casinii, pentru că nu își-a reparat onoarea terfelică. Membrii casinii Justus Béla și înaintat o propunere în sensul acesta, pe care însă casina n'a acceptat-o până acum din motivul, că președintul casinii lipsește din Budapesta.

Orbă cutezană și astă din partea aristocrației să-l scoată pe Bánffy din casină tocmai acum când el e ales „galabürgér“ al Budapestei!

Earăsi duel. Patriotii după ce se cărtă, se încărcă și la duel. Din Pesta se anunță, că deputatul Holló, simțindu-se atacat prin o aluzie a lui Perczel, l-a provocat la duel pe acesta. Știi ce va fi rezultatul? Ca și la duelele anterioare: două găuri în aer...

O rugare. Subsemnatii rugă să tot respectul pe onoarea domni preoți, precum și pe acei domini marinimoși cari au primit liste de colectare pentru edificarea novei biserici din comuna noastră Câmpuri-Surduse, să binevoiască a ne retrimit listele cu ori și ce rezultat sau chiar și fără rezultat, căci servindu-ne spre legitimare avem a ne da seamă cu ele.

Mulțumind și de astă dată binefăcătorilor noștri am rămas cu toată stima Câmpuri-Surduse, Noemvrie 1898.

Pentru comuna bisericăescă: *Ioan Budoiu, George Igret, preot, epitrop.*

Știri mărunte. Vîrșatul să a ivit în Sepsi-Sângeregiu; școalele au fost închise pentru două săptămâni.

— Între București și Berlin se va construi o linie telegrafică, prin Burzenjeni; lucrările au și început.

— În 22 l. c. s'a întâmplat o cincinare de tren la gara Hasfalău; câteva vagoane au fost zdrobite, dar pasagerii nu li s-a întâmplat nimic.

— Împăratul nostru a dărui, prin ambasadorul Knefstein, 20.000 franci pentru săracii din Geneva.

— D-na Teodora Rigonezi, din comuna Săgeata (Buzău) a început din vîrstă în etate de 105 ani. Până în ultimul moment d-na Rigonezi s'a bucurat de o perfectă sănătate.

— Ioana Glogă, din comuna Valea-Ursului, județul Mehedinți, a născut trei copii. Atât mama cât și copiii sunt sănătoși.

— Poliția din Sibiu a detinut pe individul Végh János pentru repește furturi de haine și covoare.

— Un colector american promite 100.000 dolari pentru un autograf de la Shakespeare.

Mai nou. Nou „atentat“.

Ministrul Wlassics a adresat direcțiunilor școlare un ordin confidențial, ca *tinerimea școlară să ieșe parte la serviciul divin*, ce se va juca în 2 Decembrie c. în ziua iubilării a Împăratului Regge, la care vor lua parte și autoritățile publice.

Din Budapest. Sediul de azi s'a ocupat tot cu scandalul zilei.

— Bánffy a apărăt sărbarea iubileului de 50 de ani a Monarchului. Iubileul de 25 de ani asemenea a fost sărbătorit.

— În jurul parlamentului s'a adunat multime. De nou au fost scene tumultuoase.

— În duelul cu Holló, min. Perczel a primit o lovitură la cap.

VIATA SOCIALA.

Din Lugoj. Tinerii meseriași și economi români din Lugoj, invitați la petrecerea cu joc ce vor aranja Sâmbătă, în 26 Noemvrie n. a. c., în sala hotelului «Concordia». Venitul curat e destinat în scopuri bisericesti. Prețul de intrare: de familie 1 fl. 20 cr., de persoană 50 cr.

scribună literară.

INFORMATIUNI.

Converbirile literare, nr. dela 15 Octombrie 1898 are următorul cuprins: Duiliu Zamfirescu: Lydda (Partea I, scrisori române). — Nicolae Basilescu: La nunta Iuliei și a lui Maniu (după Catul). — D. Nanu: Casiopea (poesie). — D. Nădejde: Sfîrșit de veac (studiu). — D. Nanu: Să n'ati (poesie). — C. Litzica: Actualități. — François Coppée: Const. Brancomir (dramă în 5 acte, tradusă de Nanor). — Posta redacției.

O revistă latinească. A început să apară în Roma o revistă cu numele »Vox orbis, de litteris et bonis artibus commentarius«; *Romea, via Alessandria* 87. Abonamentele e de 10 lei pe an în Italia, ear' în străinătate 15 lei (12 mărci, 12 Shelling, 3 dolari). Revista are un caracter religios și cu tendență de a menține superioritatea literară a limbii latine. Aceasta reiese din primul articol-program îscălit de *Lucidus M. Card. Parochii*.

Nu lipsește nici partea recreativă.

Revistă nouă. În curând va apărea în București o nouă revistă scrisă în limba franceză, care va apărea bimensual sub titlu: »Courrier de Roumanie«.

Scopul acestei reviste este de a face cunoscută România în străinătate și de a aduna în același timp tot ce se publică în străinătate despre Români.

Bibliografie.

Zarandul și Munții Apuseni. Descriere de Silvestru Moldovan.

Voci de presă. —

Tribuna Poporului scrie: »Acesta

e titlul unui op voluminos, editura autorului, a lui Silvestru Moldovan, publicist în Sibiu.

— Voci de presă. —

— Liberalul. —

... Trebuie să fim bucuroși când ni-se dă în materie de literatură juridică o traducere de valoare, din toate punctele de privire.

— *Lupta pentru drept* e creația unei

acelui geniu juridic Dr. Rudolf de Thering, care e poate cea mai strălucită și cea mai originală ilustrație a literaturii juridice contemporane.

Traducerea dlu Păcăianu însă e mult superioară traducerilor anterioare, și ca stil și ca aprofundare serioasă a originalului, având pe lângă asta avantajul de a ne prezenta *penultima* ediție a originalului nemțesc, ediție apărândă cu un înaintea morței lui Ihering, care a supus-o unor modificări care înlătură stilul științific greoiu în antăua ediție cu un stil mai ușor, accesibil și celor ne-specialiști în materie de drept.

Teatrul orașenesc în Sibiu.

Vineri, 25 Noemvrie n.

Al treilea debut, ca oaspe, al celebrei tragediane, d-șoara Agata Bârsescu.

Gyges und sein Ring. Tragedie în 5 acte, de Hebbel.

Incepând la 7 ore seara.

Sosii în Sibiu.

în 24 Noemvrie n. 1898.

Hotel »Imperatul Romanilor«: Thyr

eu soția, privatier din Brașov; Gajzagó, oficial din Aiud; Buesy, inginer din Cluj; Dr. Borges, fabricant din Skuku; Halász, sublocotenent din Homorod; Feigl, redactor, Banda, căpitan, d-șoara Agata Bârsescu, actorită, din Viena; Fuchs, Welles, Zsarnay, din Viena, Spitz din Teschen, Holzer, Preger, Schwarz, Krauss, din Budapesta, Kischel din Bregenz, comercianți.

Hotel »Neurührer«: D-na Daniel, privatier din Gherla; Rosenfeld din Viena, Zink din Brașov, comercianți.

Hotel »Meltzer«: Achim din Bucium, Stefanescu L., Stefanescu Z., din România, privatieri; Berumis, oficial din România; Albert ou familia, învățător din Sân-Georgiu.

Schimb:

Londra 3 luni cek

Berlin 3 luni cek

Viena

Ago

Pentru redacție și editură responsabil: Andrei Baltes.

Proprietar: Pentru »Tipografia«, societate pe

actiuni: V. H. Dreceanu.

adunare, unde să discutăm împreună despre lipsele și neajunsele ce le îndură în terenul instrucției, dară neinteresarea și lașitatea, ne-a făcut de în ambele încercări am pățit fiasco. În comună Boșu, la ultima adunare, spre rușinea tuturor am fost prezentă 5 învățători din 24 căi ne aflăm în acest tracăt. Cauza absentărei nu o știu, ci cred că e nepăsare.

Fraților colegi!

Banca generală de asigurare

„TRANSILVANIA“

fondată la anul 1868

în Sibiu, str. Cisnădiei nr. 5 (edificiul propriu),
asigură pe lângă cele mai favorabile condiții:

contra pericolului de foc și explozie:

clădiri de ori-ce fel, locuințe și edificii economice, magazine de mărfuri, mobile vestimentare, rufe, cărți și vîte de tot soiul, fructe de câmp și produse de recoltă,

pe viața omului:

în toate combinațiunile, ca asigurări pe casul de moarte, cu termine fixate, asigurări de copii, de zestre, rente viagere etc.

Dela întemeieră institutului s-au solvit:

pentru desdaunări de incendii: pentru capitale asigurate pe viață; cor. 2,643.465.74

Cu total coroane 4,846.562.32.

Consiliul de administrare:

President:

Dr. Wilhelm Bruckner,

president al camerei avocațiale din Sibiu și deputat dietal.

Vicepreședintă:

Zacharia Boiu, asesor consistorial.

Carol de Hannenheim, judecător de tribunal f. p.

Membrii consiliului:

Demetru Comșă, presidentul reuniunii agricole rom. din Sibiu și prof. seminarist.

Iosif Drotleff, primarul orașului Sibiu. Samuel Fritsch, cassar al reuniunii de avansuri în Sibiu.

Stefan Stroia, notar comitatem și membru în cons. de suprav. al „Albinelui”.

Ioan de Preda, Dr. Carci Wolff, avocat și fiscal consistorial. directorul cassei de păstrare gen. în Sibiu.

Director executiv: Adolf Albrich.

Prospete și tipărituri se dă gratuit

Informații și oferte se primesc la Direcție în Sibiu, precum și la agenturile generale și principale în Arad, Cluj și Brașov (H. Hermann), asemenea și la agenturile speciale în locurile mai însemnate.

[1826] 11—80

Direcție în Sibiu,
str. Cisnădiei nr. 5, etajul I., curtea I.

„Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se afilă de vânzare la „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu

MEMORIALUL

archiepiscopului și metropolitului

Andreiu baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar archiepiscopalesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască legea numită **veterinară**. Dr. Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare poporala legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tigrurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folosite. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română poporala. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

impărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe
despre

LEGEA VETERINARĂ

și

BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dînsii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia”, societate pe acțiuni, Sibiu.

Concurs.

Pentru ocuparea postului de **comptabil** la institutul de credit și economii „Murășanul”, societate pe acții în M.-Radna (comit. Arad), care post este impreunat cu salar anual de 600 fl., quartier în localul institutului și tantierea statutară; pe lângă prospect, ca succesor i-se va urca salarul.

Recursele instruite cu documente referitoare la calificare, conduită și praxă pentru de a putea conduce independent afacerile contabilității — sunt să se trimită direcției, până inclusive 17 Decembrie st. n. a. c.; alegerea va fi pe 18 Decembrie a. c.

Postul este să se ocupe cu 1 Ianuarie st. n. 1899.

Întârirea definitivă va urma după primul an de praxă.

[2176] 1—8

M.-Radna, 23 Noemvrie 1898.

Direcție.

Un econom practic

afă înălță aplicare la o mosie de 500 jug. Cunoștințe în creșterea vitelor neapărat de lipsă.

[2104] 6—6

Onoriu Tilea, Sibiu.

Agenti și persoane private

care au un mare cerc de cunoștuți, se acceptă imediat pentru căștigarea de comande pentru un articol patentat. Proviu mare sau plată fixă se garantează. Ofertele sunt să se adrese la

[2166] 1—6

F. Hamacek, Praga, II34/II.

„Tipografia”, societate pe acțiuni, Sibiu.

Au eșit de sub tipar și se afilă de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența domnului Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

A apărut și se afilă de vânzare la Librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni în Sibiu:

Lupta pentru drept

de Dr. Rudolf de Jhering traducere

Teodor V. Păcăian.

Prețul 1 fl. v. a.

Această carte ar trebui să o cetească și studieze

fiecare Român,

luptător pentru

dreptul național.

Bere în sticle

dela bereria de Steinbruch a lui Anton Dreher.

1 sticlă (1/10 litru) cu bere de Martie exportabilă 16 cr.

1 sticlă (1/10 litru) cu bere neagră „Bock” . . 18 cr.

La cumpărări de cel puțin 10 sticle prețul sticlelor este mal ieftin cu 1 cr.

Transportul acasă — gratuit.

Comande se primește la

[2071] 5—10

Restaurație „Stadtpark”.

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tiner” de Alois Melcher.

Partea I. și II. 2 volume mari cu prețul redus de . . . 1 fl. 50 cr.

2. „Pregătire la moarte”, adică considerații asupra maximelor eterne folosite tuturor spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag.

— fl. 80 cr.

3. „Duh muscălesc”, narăriune de Bolanden (45 pag.) . . . fl. 10 cr.

— Se recomandă mai ales preoților.

TIPOGRAFIA, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuță,

se afilă de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

„Iubire”, poesie (1888—1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50

„Dan”, roman, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75

„Dan”, roman, Biblioteca pentru toți, 4 uri, editura Carol Müller 1896, 2 volume à 32 cr. 64 cr.

„Din goana vieții”, ediția III. (1895) . . . fl. 1.75.

„Din goana vieții”, (Biblioteca pentru toți, 3 uri), edit. C. Müller 48 cr.

„Iecone sterse”, nuvele, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.

„Un an de luptă”, ed. C. Müller, 1895 . . . fl. 1.25

Cel mai nou volum de nuvele:

„În vîtoare”, nuvele, editura Milosescu 1896 . . . fl. 1.

Comandele să se adreseze:

„Tipografia”, societate pe acțiuni, Sibiu.

Preparatele de malată ale lui Johann Hoff, pentru debili și morboși.

Beutura de malată ptr. sănătate

a lui

Johann Hoff.

În casă de debilitate generală, neregularitate de funcționare a organelor inferioare a trupului, dureri de piept și stomac, precum și pentru convalescenții cel mai bun și cel mai gustos mijloc.

Prețul unei buteli 1 fl., 5 buteli franco 5 fl.

De zece ani sau poate mai de mult cumpără dela d-oastră bere de malată pentru sănătate și alte preparate de malată. Ele sunt unicul mijloc, care ar reda sănătatea soției mele. Mă rog pentru o nouă trimitere.

Böger, Viena, Hofmühlgasse.

Deposit în Sibiu la apotecile: I. C. Molár, Fr. K. Jickeli; la prăvăliile I. B. Misselbacher, Fr. Jahn Söhne, G. W. Grohmann.

Deposit general pentru Ungaria:

Apoteca Iosif Török, Budapest, Király-utcza 12.

Prospective cu preț-current gratuit și franco.

Extractul de malată concentrat

a lui

Johann Hoff.

La dureri de plămâni, catarr de cap, precum și tușă învecită și de recomandat cu deosebire pentru copii; foarte placut de lăsat.

Prețul unei buteli 1 fl., 5 buteli franco 5 fl.

Preparatele d-oastră de malată sunt în adever mijoace bune și puternice. Vă rog deci trimiteți-mi cărări 5 buteli mari de extract de malată concentrat, 1 funt de ciocolată de malată și 2/3 pachet de bomboane mală pentru piept.

G. Fischer, major, Oradea-mare.

Dr. Nicolei, medic în Triebel.